

العربية

الصفحة الأولى

سیاست‌های رسانه‌ای عربی آشکار شده است و هزینه‌های سرسرام آور پرداخت شده به این شبکه‌ها همگی به هدر می‌روند. افرون بر این، گفتمان رسانه‌ای مارسمی، خشک، قادر تنوع و روحیه باز و نیز متابع اندک آن همگی رسمی است. مثلاً هنگامی که از مقامات کشورهای ما خواسته می‌شود تا نظر خود را درباره مسائلی ابراز دارند، پاسخ می‌دهند که ما پیشتر از این‌ها موضع خود را اعلام کردیم، در حالی که یک مقام مسئول غربی از تکرار نظر خود در هر زمان و مکان ابراز خستگی نمی‌کند.

افکار عمومی غرب، تشنّه شناخت و دریافت حقایق از متابع غیر از متابع مشکوک و دلایل صحت و شفاقت‌اند، زیرا برای آن‌ها مهم است که از رویدادهای جاری در منطقه بهدلیل اهمیت اقتصادی، دینی و سیاسی آن‌ها آگاه و مطلع شوند.

شاهدیم که غرب از همه رسانه‌های موجود از قبیل ایستگاه‌های تلویزیونی، رادیویی، خبرگزاری‌ها و حتی فیلم‌های داستانی‌ای که چارچوب تاریخ را از نظرگاه غربی تغییر می‌دهند، در تحمیل دیدگاه‌های خود بر جهانیان بهره می‌گیرد، ولی ما در جهان عرب دقیقاً عکس این معادله را برقرار کردیم، یعنی هیچ ایزرای برابر تأثیر بر مخاطب غربی در دسترس نداریم، جز نشستهایی که با حضور وزرای ما برگزار می‌شود.

چگونه با افکار عمومی غرب به گفت‌وگو (المخاطب) بپردازیم و ارتباط برقرار کنیم؟

یکی از پیامدهای حوادث یازده سپتامبر و حمله به عراق، این است که کم کم در رسانه‌های گروهی مان، میزانی از تفکر صحیح و ایده‌های جسوسرانه را در روند برقراری ارتباط با افکار عمومی غرب که اطلاعات خود را از متابعی ضد و مخالف با جهان عرب و مسلمانان کسب می‌کند، شاهدیم. چهبا این معضلات و مشکلات تاریخی، رحمتی الهی باشد تا پایه‌های نظام رسانه‌ای عربی و شیوه‌های ضعیف و افکار بسته به آن را بذراند.

بنگذارید پیش از فوت وقت، اولویت‌های رسانه را تبیه‌بندی کنیم. ما فقط نه با در اختیار داشتن شبکه‌های ماهواره‌ای، بلکه با نوسازی و تجدید گفتمان مناسب با فرهنگ غربی می‌توانیم ادعای گفت‌وگو و برقراری ارتباط با افکار عمومی غرب را سر دهیم.

باید گفت که بنیان‌گان شبکه‌های عربی موجود در فضای غرب، تنها اقلیت‌های عربی مقیم آن کشورها و معتقد به آرمان‌های ما هستند. البته این شبکه‌ها توان تأثیرگذاری بر افکار عمومی غرب را دارند و با حضور آن‌ها، تنها بر شمار شبکه‌های عربی موجود در جهان عرب افزوده شده است.

بدین ترتیب با آشنازی گفتمان رسانه‌ای ما در غرب، اختلاف

که برای بیننده دارند، اولویت‌بندی می‌شوند و بیننده غربی هیچ توجه و تفاتی به شعارها نمی‌کند.

حال به سراغ مسأله خودمان برویم: ما در جهان عرب باید چگونه به جهان پنگریم؟ پاسخ این پرسش، پایه و اساس گفتمان را تعیین، هدف آن را تبیین و عمل کرد مسؤولان را در چارچوب این گفتمان، تسهیل می‌کند.

شبکه خبری الجزیره، با آزادکردن گفتمان خود از قید و بندی‌های رسمی، اتکا بر جدیدترین روش‌های سردبیری و پخش و همچنین عرضه نظرات دو طرف رو در رو گسترش‌های در دسترس بیننده عرب، توانسته است رسالت خود را عملی سازد و عرصه‌ای رقابتی در بین شبکه‌های ماهواره‌ای عربی ایجاد کند، چنان‌که می‌توان ادعا کرد ظهور شبکه الجزیره، روح تازه‌ای در کالبد بی جان اطلاع‌رسانی عربی دمیده است و این رسالت، فقط با حرکت بهسوسی مخاطب غربی، آن هم با بهره‌گیری از زبان و اسلوب مطلوب وی کامل می‌شود و این، گام بعدی شبکه الجزیره خواهد بود.

در حال حاضر گفت و گو و برقراری ارتباط با افکار عمومی غرب، ضرورتی انکارناپذیر است تا از طریق آن، حقایق مواضع مان را به آنان منتقل کنیم، ابزار هم‌دردی یا دست کم در آنان ضرورت اتخاذ موضعی بی طرفانه را در قبال مضلاطنان به وجود آوریم، زیرا رسانه‌های گروهی اسرائیل توانسته‌اند رسانه‌های گروهی غرب را با خود همراه سازند و در این راه از به کارگیری هیچ ابزاری فروغداری نکرده‌اند. بدین‌گونه، جامعه اسرائیلی را به متابه جامعه دموکراتیک محاطشده از سوی جوامعی دیکتاتور مآب و کوشش در نابودی آن معرفی کرده‌اند، تهمت انتساب به توریسم را به مبارزان فلسطینی زده و آن را به منزله حکومتی لبیرال و غیر غاصب در افکار عمومی جای داده و در روند رسالت رسانه‌های خود، تمامی ابزارهای قانونی و غیر قانونی مانند سینما، سریال‌ها و برنامه‌های مستند تلویزیونی را به خدمت گرفته‌اند.

راههای تأثیرگذاری رسانه‌های گروهی عرب بر افکار عمومی غرب

۱) باید مخاطب مورد نظر را در گفتمان رسانه‌ای مشخص کرد، مثلاً اقلیت عربی و اسلامی در مغرب زمین یا بینندگان غربی که طبعاً گزینه دوم مورد نظر است.

۲) باید افکار و ایده‌های خود را از طریق ابزارهای فنی متنوع نظر برنامه‌های گفت و گو، فیلم‌های مستند، اخبار و تصاویر دراماتیک در معرض دید همگان قرار داد.

۳) برنامه‌ها باید در بالاترین سطح فنی و تکنولوژیک خود باشد و مورد پذیرش بیننده غربی قرار گیرد و توان رقابت با گونه‌های غربی خود را داشته باشد.

۴) جذب نیروهای رسانه‌ای هم‌فکر یا بی طرف در قبال مواضع ما، از میان نسل سوم عربی یا نسل بعد از آن، که در غرب اقامت دارند و دارای تجرب اطلاع‌رسانی هستند و براساس اسلوب و شیوه‌های اطلاع‌رسانی غربی پیروش بافته‌اند.

۵) در پایان پیشنهاد می‌کنم که برای ایجاد یک مرکز اطلاع‌رسانی کامل با حدف گفت و گو و برقراری ارتباط با افکار عمومی عربی و براساس اصولی تجاری و حمایتشده از سوی دولتهای عربی و یخشای خصوصی به نسبت‌های متفاوت مادی، تصمیمی اتخاذ شود. این امر از هزینه‌کردن مبالغ هنگفت برای مراکز اطلاع‌رسانی تا تو ان در انتقال گفتمان عربی به مخاطب غربی، در طی چندین سال گذشته، بسی بهتر خواهد بود. ■

افکار عمومی غرب، تشنه شناخت و دریافت حقایق از منابع غیر از منابع مشکوک و دارای صحت و شفافیت‌اند، زیرا برای آنها مهم است که از رویدادهای جاری در منطقه بهدلیل اهمیت اقتصادی، دینی و سیاسی آنها آگاه و مطلع شوند

این نشستها موضوع قابل توجهی ندارند و حتی پایان کمدی‌واری دارند. مثلاً پس از حوادث یازده سپتامبر، وزرای اطلاع‌رسانی گرد هم آمدند و مبلغ معادل سه میلیون دلار را برای تبیین دیدگاه‌های عربی در آمریکا اختصاص دادند که این رقم حتی برای نصب یک تابلوی اگهی در خیابان‌های نیویورک کفایت نمی‌کند. اما روی کرد رسانه‌ای غرب بر مبنای برنامه‌ریزی زودهنگام و پیش از موعد برای دست‌بایی به متابع داده‌ها و بررسی آن‌ها به گونه‌ای غیرمغرضانه استوار شده است، مانند آن‌چه پیش از آغاز عملیات نظامی علیه عراق، صورت گرفت.

فرماندهان نظامی آمریکا خودداری شان را از ضمانت جان خبرنگاران مستقر در عراق اعلام کردند و تنها تعهد خود را در قبال حفظ جان افراد ملحق شده به نیروهای نظامی این کشور مورد تأکید قرار دادند. این نکته حاکی از آن است که این افراد، حوادث و رویدادها را بر مبنای یک دیدگاه کاملاً امریکایی پوشش خواهند داد. با وجود این، برخی از خبرگزاری‌ها و شبکه‌های خبری عربی، بار دین زورگویی‌ها و با شفافیت و استقلال کافی، این حوادث را پوشش دادند و به خاطر این امر توان سنگینی، چون از دست دادن جان برخی از خبرنگاران و عکاسان خود، پرداختند.

به منظور انتقال گفتمان رسانه‌ای ما به غرب و پیشرفت و بهروز کردن مکانیسم رسانه‌ای عربی، اعتماد به متخصصان مجرب و نه کارمندان موافق، آزادی در کسب اطلاعات و اختصاص بودجه‌های کافی برای جذب بهترین سردبیران، متراجمان و گویندگان ضروری می‌نماید. هم‌چنین برای انتقال این گفتمان، باید تمامی ایده‌ها و اندیشه‌ها را با یک زبان رسانه‌ای قابل فهم برای مخاطب غربی گریزان از سنت‌گرایی ارائه دهیم.

آن‌چه مادر اخبار خود، از قبیل: «جناب رئیس جمهور یا پادشاه عالی قدر، افتتاح می‌کند، بدرقه می‌کند» داریم، در رسانه‌های غربی مشاهده نمی‌شود، زیرا در این رسانه‌ها اخبار بر حسب اهمیتی